FESTIVAL TORROELLA DE MONTGRÍ

Diumenge, 06 d'agost de 2017
22.00 h - Església de Sant Genís

La Fenice
I Favoriti de La Fenice
Jean Tubéry, corneta i direcció

JOVENTUTS MUSICALS
DE TORROELLA DE MONTGRÍ

PROGRAMA

Claudio Monteverdi (1567-1643)

Vespro della Beata Vergine

I

I. Deus, in adiutorium / Domine ad adiuvandum
II. Psalmus 109: Dixit Dominus
III. Concerto: Nigra sum, a voce sola
IV. Psalmus 112: Laudate Pueri, a 8 voci
V. Concerto: Pulchra est, a 2 voci
VI. Psalmus 121: Laetatus sum
VII. Concerto: Duo Seraphim, a 3 voci
VIII. Psalmus 126: Nisi Dominus , a 20 voci
IX. Concerto: Audi Coelum, a 6 voci
X. Psalmus 147: Lauda, Jerusalem, a 7 voci

II

XI. Sonata sopra «Sancta Maria, ora pro nobis», a 8 voci
XII. Hymnus: Ave maris stella, a 8 voci
XIII. Magnificat, a 7 voci e 6 instrumenti

1. Magnificat anima mea
2. Et exultavit
3. Quia respexit
4. Quia fecit mihi magna
5. Et misericordia
6. Fecit potentiam
7. Deposuit potentes de sede
8. Esurientes implevit bonis
9. Suscepit Israel
10. Sicit locutus est
11. Gloria Patri
12. Sicut erat in principio

INTÈRPRETS

I Favoriti de La Fenice
Fanie Antonelou i **Lina Lopez**, sopranos | **William Shelton**, contratenor | **Renaud Tripathi**, haute-contre | **Jan Van Elsacker**, **Tiago Pinheiro de Oliveira** i **Nicolas Achten**, tenors | **Romain Bockler**, baríton | **Jean-Claude Sarragosse**, baix

Ensemble La Fenice
Stéphanie Pfister i **Sue-Ying Koang**, violins | **Sarah Dubus**, corneta | **Claire McIntyre**, **Aurélie Serre i Franck Poitrineau**, sacabutxos| **Keiko Gomi**, violoncel | **Etienne Galletier**, tiorba | **Marc Meisel**, orgue
Jean Tubéry, corneta, flauta i direcció

Aquest concert es retransmet en directe per Catalunya Música

Les Vespres de la Beata Verge, de Monteverdi

Irineu de Segarra, el prestigiós director de l'Escolania de Montserrat, escrigué que aquesta obra es situa al mateix nivell de les *Passions* de Bach i la *Missa Solemnis* de Beethoven. És una obra revolucionària per al seu temps.

El títol original complet de les *Vespres marianes* és *SANCTISSIMAE VIRGINI MISSA SENIS VOCIBUS AD ECCLESIARUM CHOROS ac Vesperae pluribus decantandae CUM NONNULLIS SACRIS CONCENTIBUS.* Efectivament s'inicien amb un missa, la primera de les tres que han quedat de Monteverdi, mentre que la resta és considerat com un apèndix tot i ser-ne la part essencial.

Monteverdi les escrigué el 1610, quan treballava a Mantua al servei de la família Gonzaga. Les dedicà al papa Pau V, de qui esperava obtenir una bossa d'estudis al Seminari Pontifici per al seu fill Francesco, que finalment no obtingué. Utilitzant la forma tradicional, usada ja en els seus cinc llibres de *Madrigals*, hi afegí també unes tècniques noves al cant solista, que el feia més emotiu, i a l'acompanyament instrumental amb un ús més dramàtic del contrapunt que ja havia empleat en les seves òperes. Iniciava el que s'anomenà «art nou», molt criticat per alguns dels seus contemporanis. Compongué l'obra per a quatre solistes (contralt, tenor i dos baixos), orquestra, doble cor i continu.

Monteverdi comptava amb una orquestra composta de quatre trombons, dues cornetes (instruments ja en desús), tres trompetes, una flauta de bec, dos violins, tres contrabaixos, dos baixos de viola, dos llaüts, dues espinetes, dos *organi di legno* i un orgue positiu. Per al *Magnificat* final demanà més flautes, de bec i travesseres, i fagots per a reforçar el baix continu. Se sap que quan Monteverdi fou nomenat director de la basílica de Sant Marc de Venècia, l'any 1613, s'interpretaren aquestes *Vespres* en més d'una ocasió, i que l'obra s'adaptà perfectament a les especials condicions acústiques de la basílica, amb aquests afegits.

Com a base ajuntà una sèrie de texts bíblics marians: després d'un versicle i un responsori (basats en psalms) es van alternant quatre psalms, precedits d'una antífona, amb quatre *Concerti* amb intervencions dels solistes, i es clou amb un himne i el *Magnificat*. L'himne i el darrer *Concert* són texts anònims dels segles XII i XVI. Els texts dels *Concerti* són motets provinents del *Càntic dels càntics*, el *Llibre d'Isaïes* i la primera E*pístola de sant Joan*. El resultat final és prodigiosament equilibrat i d'una gran unitat, tant des del punt vista teatral, important en Monteverdi, com musical. Així ho escrigué Irineu de Segarra: «la diferent quantitat de veus, l'alternança entre solistes i cors, l'adopció de recitatius corals i parts declamades d'efecte emocional, donen a l'obra un colorit tan extraordinari que, com passarà 120 anys més tard amb Bach, no és possible trobar dues formes iguals o que guardin relació entre elles».

Aquest «art nou» que inicià i potencià Monteverdi canvià totalment la música d'església que s'havia fet fins aleshores. Com escrigué John Eliot Gardiner: «És un paradigma de la forma en què ben aviat es desenvolupà un incipient teatre musical en mans de compositors com Schütz, Purcell, Bach i Händel. Podríem dir fins i tot que el desplegament teatral de forces en obres tan icòniques del segle XIX com la *Grande Messe des morts* de Berlioz i la *Missa da Requiem* de Verdi tenen els seus orígens aquí».

Una obra monumental i innovadora, fonamental per a la història de la música.

Manuel Capdevila i Font

Vespro della Beata Vergine

1.Versiculus et Responsorium
Psalmus 69, 2
Deus in auditorium meum intende,
Domine ad adiuvandum me festina.

Gloria Patri et Filio
et Spiritui Sancto;
sicut erat in principio
et nunc ex sempre,
et in saecula saeculorum.
Amen.
Alleluja.

2. Antífona
Assumpta est Maria in caelum:
Gaudent angeli, laudantes benedicunt
Dominum.

3. Psalmus
Psalmus 109 (110)
Dixit dominus Domino meo:
A dextris meis
donec ponam inimicos tuos
scabellum pedum tuorum.
Virgam virtutis tuae
emittet Dominus ex Sion:
dominare in medio inimicorum tuorum.
Tecum principium in die virtutis tuae
in splendoribus sanctorum:
ex utero ante luciferum genui te.
Iuravit Dominus, et non paenitebit eum:
Tu es sacerdos in aeternum
Secundium ordinem Melchisedec.
Dominus a dextris tuis,
confregit in die irae reges,
Iudicabit in nationibus, implebit ruinas:
conquassabit capita in terra multorum.
De torrente in via bibet:
propterea exaltabit caput.
Gloria Patri et Filio...

4. Concerto
Cant. Cant, 1, 4; 2, 3; 2, 11-12
Nigra sum, sed formosa,
filiae Ierusalem.
Ideo dilexit me rex
et introduxit me in cubiculum suum
et dixit mihi:
Surge, amica mea, et veni.
Iam hiems transiit,

Vespres de la Beata Verge

1.Versicle i Responsori
Salm 69, 2
Déu, vine a ajudar-me,
Senyor, apressa't a ajudar-me!

Glòria al pare i al Fill
i al Esperit Sant,
com era al principi,
i ara i sempre,
pels segles dels segles.
Amén.
Al·leluia!

2. Antífona
Maria ha pujat al cel:
els àngels se n'alegren, i beneeixen joiosos
el Senyor.

3. Psalm
Psalm 109 (110)
Digué Déu, el meu senyor:
Seu a la meva dreta
fins que posi els teus enemics
com un escambell als teus peus.
El poder del teu ceptre
l'estendrà el Senyor des de Sió:
dominarà enmig dels teus enemics.
Ja eres príncep des del principi
amb l'esplendor dels sants,
ja en la sina materna, abans de l'aurora!
Ho jurà el Senyor, i no se'n retractarà.
Seràs per sempre sacerdot
com ho fou Malquisedec.
El Senyor a la teva dreta
esclafarà els reis irats,
jutjarà les nacions, amuntegarà cadàvers:
triturarà caps en tota la terra.
Beurà del torrent del camí
i el seu cap serà exaltat.
Glòria al Pare i al Fill...

4. Concert
Cant dels Cants, 1, 4; 2, 3; 2, 11-12
Sóc negra, però bella,
filles de Jerusalem.
Per això m'estimà el rei
i em portà a la seva cambra
i em digué:
Aixeca't, amiga meva, i vine!
L'hivern ha passat,

imber abiit et recessit,
flores apparuerunt in terra nostra,
tempus putationis advenit.

5. Antífona
Maria Virgo assumpta est:
Ad aetherum thalamum,
in quo Rex regnum stellato sedet solio.

6. Psalmus
Psalmus 112 (113)
Laudate pueri Dominum:
laudate nomen Domini.
Sit nomen Domini benedictum,
ex hoc nunc, et usque in saeculum.
A solis ortu usque ad occasum:
laudabile nomen Domini.
Excelsus super omnes gentes Dominus:
et super caelos gloria ejus.
Quis sicut Dominus Deus noster,
qui in altis habitat:
et humilia respicit in caelo et in terra.
Suscitans a terra inopem:
et de stercore erigens pauperem:
ut collocet eum eum principibus,
cum principibus populi sui.
Qui habitare facet sterilem in domo,
matrem filiorum lactantem.
Gloria Patri et Filio...

7. Concerto
Cant. cant. 6, 4-5
Pulchra es, amica mea,
suavis et decora filia Ierusalem,
Pulchra es, amica mea,
suavis et decora filia Ierusalem,
terribilis ut castrorum acies ordinata
acies ordinata.
Averte oculos tuos a me
quia ipsi avolare fecerunt.

8. Antifona
In odorem unguentorum tuorum currimus:
Adolecentulae dilexerunt te nimis.

9. Psalmus
Psalmus 121 (122)
Laetatus sum in his quae dicta sunt mihi:
in domum domini ibimus.
Stantes erant pedes nostri
In atriis tuis, Ierusalem.
Ierusalem, quae aedificatur ut civitas:

s'ha acabat la pluja,
han aparegut les flors en la nostra terra,
ha arribat el temps de la poda.

5. Antífona
La Verge Maria ha pujat al cel.
En el tàlem eteri damunt de les estrelles
regna per a tota l'eternitat.

6. Psalm
Psalm 112 (113)
Lloeu, servents del Senyor,
lloeu el nom del Senyor!
Beneït sigui el nom del Senyor,
des d'ara i per a tots els segles!
Des que surt el sol fins al capvespre,
lloat sigui el nom del Senyor!
Excels sigui el Senyor sobre tota la gent,
i per sobre els cels la seva glòria!
Qui com Déu nostre Senyor
que viu en les altures
es digne vetllar en el cel i en la terra?
Aixeca de la pols a l'indigent,
i treu el pobre dels fems,
per col·locar-lo entre els prínceps,
els prínceps del seu poble.
Fa habitar en una casa a l'estèril
mare joiosa amb fills.
Glòria al Pare, al Fill...

7. Concert
Cant dels Cants, 6, 4-5
Bella ets, amiga meva,
dolça i bella filla de Jerusalem.
Bella ets, amiga meva,
dolça i bella filla de Jerusalem,
terrible com un exèrcit
ordenat per a la batalla.
Aparta de mi els teus ulls
perquè em torben.

8. Antífona
Seguim les aromes dels teus ungüents,
que satisfan plenament als joves.

9. Psalm
Psalm 121 (122)
Em vaig alegrar quan em digueren:
Anirem a la casa del Senyor.
Els nostres peus s'aturen
a les teves portes, Jerusalem!
Jerusalem, edificada com una ciutat

cuius participatiu eius in idipsum.
Illuc enim ascenderunt tribus, tribus Domini:
testimonium Israel
at confitendum nomini Domini.
Quia illic sederunt sedes in iudicio,
sedes super domum David.
Rogate quae ad pacem sunt Ierusalem:
et abundantia diligentibus te.
Fiat pax in virtute tua:
et abundantia in turribus tuis.
Propter fratres meos et proximos meos,
loquebar pacem de te.
Propter domum Domini Dei nostri,
quaesivi bona tibi.
Gloria Patri et Filio...

de potents ciments!
Cap allà pugen les tribus, les tribus del Senyor,
segons la llei d'Israel,
per cantar el nom del Senyor.
Perquè allà hi ha la seu de la justícia,
la seu de la casa de David.
Demaneu la pau per a Jerusalem,
i que visquin en pau els que t'estimen.
Que regni la pau i la virtut
i l'abundància dintre dels teus murs.
Per als meus germans i per als meu amics
et demano la pau.
Per amor de la casa de Déu nostre Senyor
demanaré per a tu la felicitat.
Glòria al Pare, al Fill...

10. Concerto
Isaias, 6, 3; Joh. epist. 1, 5, 7-8
Duo Seraphim clamabant alter ad alterum:
Sanctus Dominus Deus Sabaoth.
Plena est omnis terra gloria eius.
Tres sunt, qui testimonium dant in coelo:
Pater, Verbum et Spiritus Sanctus.
Et hi tres unum sunt.
Sanctus Dominus Deus Sabaoth.
Plena est omnis terra gloria eius.

10. Concert
Isaías, 6, 3; Primer Epístola de Sant Joan, 1, 5, 7-8
Dos serafins clamaven l'un a l'altre:
Sant és el Senyor, Déu dels exèrcits,
plena és la terra de la seva glòria!
Tres són els que en donen testimoni al cel:
El Pare, el Verb i l'Esperit Sant.
i els tres són un.
Sant és el Senyor, Déu dels exèrcits,
plena és la terra de la seva glòria!

11. Antifona

Benedicta filia tua, Domino:
quia per te fructum vitae communicavimus.

11. Antífona

Beneïda sigui la teva filla, Senyor,
ja que per tu, hem participat del fruit de la vida.

12. Psalmus
Psalmus 126 (127)
Nisi Dominus aedificaverit domum:
in vanum laboraverunt qui aedificant eam.
Nisi Dominus custodierit civitatem:
frustra vigilat qui custodit eam.
Vanum est vobis ante lucem surgere:
surgite postquam sideritis,
qui manducatis panem doloris.
Cum dederit dilectis suis somnum:
ecce, haereditas Domini filii:
merces, fructus ventris.
Sicut sagittae in manu potentis:
ita filii excusorum,
Beatus vir qui implevit
desiderium suum ex ipsis:
non confundetur cum loquetur
inimicis suis in porta.
Gloria Patri et Filio...

12. Psalm
Psalm 126 (127)
Si el Senyor no edifica la casa,
hauran treballat en va els que la construïren.
Si el Senyor no guarda la ciutat,
en va vigilarà el sentinella.
Us llevareu en va abans de l'alba;
lleveu-vos després d'haver reposat,
els que mengeu el pa del dolor.
Ell dóna la son als seus escollits,
els fills són l'herència del Senyor,
preuat fruit del ventre.
Com fletxes en mans d'un guerrer:
així seran els fills de la joventut.
Benaventurat el que d'elles
omplí el seu carcaix;
no serà confós quan pledegi
amb els enemics a la seva porta.
Glòria al Pare i al Fill...

13. Concerto

Anonymus, 16 Jh, (?)

Audi coelum, verba mea,
plena desiderio et perfusa gaudio.
Dic, quaseo, mihi:
que est ista quae consurgens
ut aurora rutilat, ut benedicam?
Dic nam ista pulchra ut luna,
electa ut sol, replet Laetitia
terras, coelos, Maria.
Maria Virgo, illa dulcis,
predicata de prophetis Ezechiel,
porta orientalis.
Illa sacra et felix porta,
per quam mors fuit expulsa,
introduxit autem vita.
Quae sempre tutum est mèdium
Inter homines et Deum
pro culpis remedium.
Omnes hanc ergo sequamur
qua cum gratis mereamur
vitam aeternam, consequamur.
Praestet nobis Deus,
Pater hoc et Filius et Mater
cuius nomen invocamus dulce
miseris solamen.
Benedica est, virgo Maria,
in saeculorum saecula.

13. Concert

Anònim, segle XVI (?)

Escolta, cel, les meves paraules,
Plenes de desig i curulles de goig.
Digues-me, et prego;
qui és aquesta que llueix
brillant com l'aurora, perquè la beneeixi?
Digues-me que és bella com la lluna,
radiant com el sol, que omple de joia
terra i cels, Maria,
la dolça Verge Maria,
que predigué el profeta Ezequiel,
com a porta d'Orient,
la porta sagrada i feliç
per la qual fou expulsada la mort,
I ens portà la vida.
Que és sempre mitjancera
entre els homes i Déu
pel perdó dels nostres pecats.
Per això volem seguir-la
per merèixer gràcies a ella
la vida eterna.
Que Déu ens ho concedeixi
Déu Pare i Fill i Mare,
el dolç nom de la qual invoquem
per a consol dels sofrents.
Beneïda siguis, Verge Maria,
pels segles dels segles.

14. Antifona

Pulchra est et decora, filia Ierusalem:
terribilis ut castrorum acies ordinata.

14. Antífona

Bella i magnífica és la filla de Jerusalem:
com terrible en la formació de les batalles.

15. Psalmus

Psalmus 147

Lauda Ierusalem Dominum:
lauda Deum tumm Sion.
Quoniam confortavit seras portarum tuarum:
benedixit filiis tuis in te.
Qui posuit fines tuos pacem:
et adipe frumenti satiat te.
Qui emittit eloquium suum terrae:
velociter currit sermo eius.
Qui dat nivem sicut lanam:
nebulam sicut cinerem spargit.
Mittit crystallum suum sicat buccellas:
ante faciem frigoris eius quis sustinebit?
Emittet verbum suum, et liquefaciet ea:
Flabit spiritus eius, et fluent aquae.
Qui annuntiat verbum suum Jacob:
iustitias et iuditia sua Israel.

15. Psalm

Psalm 147

Lloa al Senyor, Jerusalem,
lloa al teu Déu, Sió!
Perquè reforçà els forrellats de les teves portes
i beneí en tu els teus fills.
Posà pau en les teves fronteres,
i et sacià amb la flor del blat.
Qui envia a la terra la seva paraula
i la paraula corre veloçment,
qui prodiga la neu com la llana
i escampa el gebre com cendra,
qui tira el gel com molles de pa
i amb aquest fred, qui pot resistir?
Envia la seva paraula i la fon,
alena el seu esperit, i flueixen les seves aigües.
Anuncià la seva paraula a Jacob,
les seves lleis i preceptes a Israel.

Non fecit taliter omni nationi:
et iuditia sua non manifestavit eis.
Gloria Patri et Filio...

16. Sonata sopra Santa Maria
Sancta Maria, ora pro nobis.

17. Hymnus
Anonymus, 13. Jh,
Ave maris stella,
Dei Mater alma
atque sempre Virgo,
felix coelo porta.
Sumens illud Ave
Gabrielis ore:
Funda nos in pace,
Mutans Evae nomen.
Solve vincla reis,
Profer lumen caecis:
Mala nostra pelle,
Bona puncta posce.
Monstra te esse matrem:
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus,
Tulit esse tuus.
Virgo singularis,
Inter omnes mitis.
Nos culpis solutos,
Mites fac et castos.
Vitam praesta puram,
Iter para tutum:
Ut videntes Jesum,
Sempre collaetemur.
Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spiritui Sancto,
Tribus honor uns.
Amen.

18. Magnificat
Luc. 1, 46-55
Magnificat anima mea Dominum.
Et exultavit spiritus meus
in Deo salutari men.
Quia respexit humilitatem
ancillar suae:
Ecce enim ex hoc beatum me dicent
omnes generationes.
Quia fecit mhi magna qui potents est.
et sanctum nomen eius.
Et misericòrdia eius a progenie
in progenies timentibus eum.

No féu res semblant amb altres nacions,
i no els manifestà la seva justícia.
Glòria al Pare i al Fill...

16. Sonata sobre Maria
Santa Maria, prega per nosaltres.

17. Himne
Anònim, segla XIII
Salve, estrella del mar,
ànima de la mare de Déu,
Verge sempre pura,
feliç porta del cel!
Verge que dels llavis de Gabriel
escoltares la salutació,
confirma'ns en la pau
canviant el nom d'Eva.
Trenca les cadenes dels reus,
dóna llum als cecs,
allunya els nostres mals,
concedeix-nos tot el que és bo.
Mostra't com la nostra mare,
transmet els nostres precs
a qui, nat per a nosaltres,
volgué ser fill teu.
Verge singular,
la més mansa entre totes,
allibera'ns dels nostres pecats,
per fer-nos dolços i purs.
Dóna'ns una vida pura
i un camí segur
per tal que, veient Jesús,
gaudir sempre plegats.
Sigui lloat el Déu Pare,
i suprem l'honor a Crist,
i a l'Esperit Sant!
Igual veneració per a tots tres!
Amén.

18. Magnificat
Sant Lluc, 1. 46-55
La meva ànima magnífica el Senyor,
i exulta el meu esperit
en Déu, el meu Salvador
que es dignà mirar
la més humil de les seves serves,
doncs des d'ara em diran benaventurada
totes les generacions.
El poderós em féu gran.
Aquell que té el nom sant,
i la misericòrdia del qual s'estén de generació
en generació sobre els que el temen.

Fecit potentiam in brachio suo:
dispersit superbos mente cordis sui.
Deposuit potentes de sede,
et exaltavit humiles:
Esurientes implevit bonis:
et divites dimisit inanes.
Suspecit Israel puerum suum
recordatus misericordiae suae.
Sicut locutus est ad patres nostros,
Abraham et semini eius in saecula.
Gloria Patri et Filio...

Féu proeses amb el seu braç,
desféu els plans tramats en els seus cors,
destronà els poderosos del seu soli,
i lloà als humils
Omplí de bé els famèlics,
i acomiadà els rics amb les mans buides.
Es preocupà per Israel, el seu fill.
recordant la seva misericòrdia
per sempre més, tal com ho havia promès
als nostres pares, a Abraham i al seu llinatge.
Glòria al Pare i al Fill...

Traducció: Manuel Capdevila i Font

LA FENICE

El fènix –en italià, *la fenice*– és aquell ocell mitològic i fabulós que, després d'haver viscut durant segles, es va consumir en el foc per renéixer de les seves cendres. Símbol de la projecció de la música italiana a l'Europa barroca, *La Fenice* també fou el títol d'una obra de Giovanni Martino Cesare, corneta i compositor italià que a principis del segle XVII es va exiliar a l'altra banda dels Alps. Ja als nostres dies, ha estat justament La Fenice el nom adoptat per un grup de músics que, encapçalat pel corneta Jean Tubéry, s'ha unit amb la voluntat comuna de compartir la seva passió per la fastuosa música veneciana de l'època barroca i mostrar-ne la vitalitat extraordinària. El repertori de la formació, tanmateix, abraça també música de tot Europa i cobreix més de dos segles de creació musical.

Des de la seva creació, el grup ha guanyat dos primers premis internacionals (Bruges, 1990 i Malmö, 1992) i ha estat convidat als festivals més importants d'Europa –Basilea, Bremen, Bruges, Glasgow, Innsbruck, Lisboa, Milà, Oslo, Palerm, Utrecht, Viena–, els Estats Units, Amèrica del Sud, el Japó i la Xina.

Els membres de l'Ensemble La Fenice són tots solistes virtuosos del seu instrument, especialistes de la música del segle XVII i han desenvolupat una carrera internacional tocant als millors conjunts actuals.

Els seus enregistraments, realitzats amb els segells Ricercar, Cypres, K671, Opus 111, Naïve, Virgin Classics i Alpha, són distingits regularment amb els guardons més prestigiosos (el Choc de la revista *Le Monde de la Musique*, el Diapason d'Or, 10/10 de Répertoire, 5 estrelles de Goldberg...).

En més de vint anys de presència als escenaris de tot el món, La Fenice s'ha imposat com a grup inqüestionable, especialitzat en el repertori italià del segle XVII.

La Fenice va actuar per primera vegada al Festival de Torroella a l'edició del 2003 i hi va tornar a les del 2005 i 2015.

JEAN TUBÉRY, corneta i direcció

Després d'acabar els estudis de flauta de bec als Conservatoris de Tolosa del Llenguadoc i Amsterdam, la passió de Jean Tubéry per la música italiana del XVII l'impulsà a dedicar-se a recuperar la corneta. L'estudià amb Jean-Pierre Canihac a Tolosa i amb Bruce Dickey a l'Schola Cantorum de Basilea, on obtingué el diploma de concertista. Des de llavors actua amb els millors conjunts de música antiga. L'any 1990 va fundar l'Ensemble La Fenice, amb el qual va obtenir el primer premi dels concursos internacionals de música antiga de Bruges i Malmö.

El seu interès pel repertori vocal el portà també a la direcció coral, que va estudiar amb Hans Martin Linde i Pierre Cao. Ha estat cridat per conjunts com Jacques Moderne (Tours), Dunedin Consort (Edimburg), Norway Solistenkor (Oslo), Nederlands Kamerkoor (Amsterdam), Vox Luminis (Namur), el cor infantil de Radio-France (París) i el Cor de Cambra de Namur, del qual va ser director titular entre 2002 i 2008. El 2008, el Cor de Radio France li va confiar un projecte al voltant de la música sacra del Gran Segle i va ser convidat a dirigir l'Acadèmia Internacional d'Ambronay amb un programa d'obres de Giovanni Gabrieli. Des del 2010 és convidat regularment a dirigir el cor Arsys Bourgogne.

Ha enregistrat per als segells discogràfics Ricercar, Accent, Erato, Harmonia Mundi, Sony Classical, Virgin, Opus 111, Naïve, Alpha i també per a nombroses ràdios i televisions d'arreu d'Europa, els Estats Units i el Japó. El 2015, amb motiu del 25è aniversari de l'Ensemble La Fenice, va dirigir i portar a escena *L'Orfeo* de Monteverdi amb I Favoriti de La Fenice, que es va presentar al Festival de Torroella de Montgrí del 2015.

Jean Tubéry ensenya corneta al Conservatori Superior de París i al de Lió, així com ornamentació i improvisació al Royal Conservatoire de Brussel·les.

El 2001, va ser nomenat Cavaller de l'Ordre de les Arts i les Lletres i el 2006 va rebre el premi Liliane Bettencourt de l'Acadèmia de les Belles Arts de París per la seva feina amb el Cor de Namur. El 2013 va ser nomenat Chevalier de l'ordre des Palmes Acadèmiques.

Jean Tubéry va actuar per primera vegada al Festival de Torroella de Montgrí a l'edició del 2003 i hi va tornar a les del 2005 i 2015.

EUROPE FOR FESTIVALS FESTIVALS FOR EUROPE
EFFE LABEL 2017-2018

37è Festival Torroella de Montgrí 2017

Organitza:

Mitjans oficials:

Mitjans col·laboradors:

El Festival és membre de:

Amb el suport:

Amb el mecenatge:

Amb la col·laboració: